

задължен субект по смисъла на чл. 3 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), поисканата информация е свързана с неговата дейност и дава възможност на заявителя да си състави мнение за нея, както и не са налице основания са се приеме, че представлява „банкова тайна“ или „професионална тайна“, поради което и постановения отказ да бъде предоставена се явява незаконосъобразен.

Така постановено съдебно решение е валидно, допустимо и правилно.

Обжалваното съдебно решение е постановено от законен състав на АССГ.

Административният съд е приел оспорването на Д. Лещарска за допустима като се е съобразил със задължителните за него указания в този смисъл, съдържащи се в определение № 5438/02.05.2017 г., постановено по адм.д. 4197/2017 г. по описа на Върховния административен съд, пето отделение. Настоящият съдебен състав се присъединява към мотивите на другия тричленен състав на Върховния административен съд относно спазването на сроковете за оспорване на решението на УС на ББР като също намира, че те са спазени, поради което и обжалваното съдебно решение е допустимо като постановено по допустима жалба, подадена срещу подлежащ на оспорване акт.

По делото не е налице действителен спор относно фактите, които правилно са установени от първата инстанция при съобразяване със всички събраните по делото доказателства, а именно, че Д. Лещарска е поискала от ББР информация относно: 1. обемът на разплатените от ББР средства от програмата за изкупуване на задължения на общини към строителни фирми; 2. общините, чиито задължения към строителни фирми са прехвърлени към програмата за изкупуване на ББР; 3. община и мерките от Програмата за развитие на селските райони, по които има цесия на вземането; 4. общините, които имат цесии по Оперативна програма „Околна среда“; 5. проектите от Оперативна програма „Транспорт“, по които са сключени 12 броя договори; 6. на какъв принцип тези вземания са попаднали в програмата на ББР.“ С оспореното пред АССГ решение на УС на ББР искането по т. 2 - 5 е оставено без разглеждане като е прието, че търсената информация не е обществена по смисъла на ЗДОИ, а евентуално представлява и „професионална тайна“ по смисъла на Закона за кредитните институции (ЗКИ), по т. 6 е извършено препращане към интернет страницата на ББР.

Правилно и законосъобразно АССГ е обосновал извод, че исканата по т. 2-6 от заявлението на Д. Лещарска информация е обществена по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ и спрямо нея не е приложима закрилата на „професионална тайна“, на която се е позовавал УС на ББР. За пълнота на изложението решаващият съд е разгледал и доколко тази информация би представлявала „банкова тайна“. Изводите на първата инстанция са в синхрон с разпоредбите на 63 и чл. 62 от ЗКИ. Съгласно чл. 62, ал. 2 от ЗКИ банкова тайна са фактите и обстоятелствата, засягащи наличностите и операциите по сметките и влоговете на клиентите на банката, а на основание чл. 63, ал. 1 професионална тайна е информацията, която БНБ придобива или създава за целите на банковия надзор или във връзка с него. Исканата информация не отговаря на нито една от изброените в двете дефиниции характеристики, поради което правилно АССГ е приел, че не е налице посоченото в оспореното решение на УС на ББР основание за ограничаване на достъпа до нея. Неоснователни са и доводите в касационната жалба, че чрез предоставяне на информацията по т. 2-5 от заявлението ще се разкрият факти относно дейността на търговските предприятия на цедентите на вземанията към общините. Подобно основание за отказ не се съдържа в оспореното пред АССГ решение на УС на ББР и навеждането му като ново фактическо основание не кореспондира с процесуалните правила, но не е съобразено и с наличието на процедура по чл. 31 от ЗДОИ, установена за защита правата на трети лица, за която не се твърди да е провеждана. Допълнително изрично следва да бъде посочено, че в искането за достъп до обществена информация

са формулирани въпроси относно общините, а не за лицата, които имат вземания към тях и при предоставяне на информацията е възможно да бъде направена индивидуализация на вземанията само по размер и длъжник без да се засягат данни за трети лица (цеденти на вземания към община). Становището на УС на ББР, че е налице потенциалната възможност да бъдат разкрити данни за тези търговски субекти е налагало провеждане на процедура по чл. 31 от ЗДОИ, респективно несъгласие от тези лица и излагане на мотиви относно баланса на общественя и личен интерес при спазване на законната презумция за надделяващ обществен интерес.

Неоснователно е оплакването в касационната жалба относно т. 6 от заявлението, доколкото формалното препращане към официалната интернет страница на ББР не съставлява предоставяне на исканата обществена информация с оглед начина на формулиране на заявлението и наличната публична информация.

По изложените съображения касационната инстанция намира, че на основание чл. 221, ал. 2 от АПК обжалваното съдебното решение като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По водене на делото пред касационната инстанция ответната страна не е направила разноси, не претендира заплащане на такива, поради което с оглед изхода на спора, разноси не следва да бъдат определяни.

По изложените съображения Върховният административен съд, пето отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №4593/10.07.2017 г. (с неправилно изписана дата 10.07.2016 г.), постановено по адм. д. 5245/2016 г. по описа на Административен съд София – град в обжалваната му част.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.